

Bruselj, 7. oktober 2014
(OR. en)

14009/14

**Medinstitucionalna zadeva:
2014/0286 (NLE)**

**CLIMA 90
ENV 814
ENER 424
TRANS 465
ENT 218
IA 7**

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	7. oktober 2014
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS
Št. dok. Kom.:	COM(2014) 617 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE SVETA o določitvi metod izračuna in zahtev za poročanje v skladu z Direktivo 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2014) 617 final.

Priloga: COM(2014) 617 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 6.10.2014
COM(2014) 617 final

2014/0286 (NLE)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

**o določitvi metod izračuna in zahtev za poročanje v skladu z Direktivo 98/70/ES
Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva**

{SWD(2014) 295 final}

{SWD(2014) 296 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Cilj podnebne in energetskega svežnja, ki sta ga Svet in Parlament sprejela 22. aprila 2009, je do leta 2020 doseči 20-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Sveženj vsebuje revizijo Direktive 98/70/ES¹ o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva.

Revidirana direktiva od dobaviteljev² zahteva, da do konca obdobja skladnosti leta 2020 za 6 % zmanjšajo intenzivnost toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriva in druge (električne) energije, dobavljenih za uporabo v cestnih vozilih, in goriva za uporabo v necestnih premičnih strojih. Cilj bi državam članicam tudi olajšal izpolnitev ciljev, ki niso vključeni v sistem za trgovanje z emisijami ETS. To novo zahtevo uvaja člen 7a Direktive, ki v zakonodajo Unije uvaja „standard nizkoogljičnega goriva“. Direktiva od dobaviteljev tudi zahteva, da od leta 2011 organom, ki jih določijo države članice, med drugim sporočajo informacije o intenzivnosti toplogrednih plinov goriva, ki so ga dobavili.

6-odstotno zmanjšanje bo verjetno doseženo z uporabo biogoriv, električne energije in zmanjšanjem sežiga plinov in izpusta v fazi ekstrakcije fosilnih goriv.

Člen 7a(5) zahteva, da Komisija uvede vse ukrepe, potrebne za izvajanje člena 7a, ki ga je treba sprejeti z regulativnim postopkom s pregledom. Tako ima Komisija pooblastila za sprejetje izvedbenih ukrepov v zvezi z mehanizmom za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov. Komisija je bila zlasti pozvana, naj prouči predloge za:

- metodo izračuna emisij toplogrednih plinov goriv in druge energije iz nebioloških virov (elementi, ki zadevajo izračun emisij toplogrednih plinov za biogoriva, so že vključeni v Prilogo IV k Direktivi);
- metodo izračuna izhodiščne intenzivnosti toplogrednih plinov fosilnega goriva, ki jo je treba uporabiti kot referenco za ocenjevanje izpolnjevanja cilja;
- izračun in preverjanje intenzivnosti toplogrednih plinov električne energije, ki se uporablja v električnih vozilih;
- vsa pravila, potrebna za uveljavitev zahteve, da lahko dva ali več dobaviteljev iz ene ali več držav članic o intenzivnosti toplogrednih plinov poročajo skupaj;
- vse druge ukrepe, potrebne za izvedbo člena 7a.

Ta osnutek direktive obravnava vseh pet navedenih elementov.

Člen 7a(1) Direktive 98/70/ES določa obveznosti poročanja za dobavitelje. Dopolnjene so s harmoniziranimi opredelitvami pojmov za sporočene podatke in zahtevami za poročanje, ki obravnavajo poročanje držav članic Komisiji o učinku toplogrednih plinov goriv, porabljenih v Uniji. Te zahteve za poročanje bodo zlasti omogočile posodobitev primerjalnega fosilnega goriva, opisanega v točki 19 dela C Priloge IV k Direktivi 98/70/ES in točki 19 dela C

¹ Direktiva 2009/30/ES, UL L 140, 5.6.2009, str. 88.

² Subjekt, odgovoren za prenos goriva ali električne energije čez kraj, kjer je treba plačati trošarine, npr. rafinerija nafte.

Priloge V k Direktivi 2009/28/ES, ter olajšale poročanje, zahtevano v skladu s členom 8(3) in členom 9(2) Direktive 98/70/ES.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCENE UČINKA

Javno posvetovanje³ se je začelo julija 2009 in se je osredotočilo na vprašanja, ki jih je treba obravnavati v osnutku direktive. Srečanja deležnikov januarja 2010 so se udeležili predstavniki industrije fosilnih goriv in biogoriv, držav članic in nevladnih organizacij. Službe Komisije so marca 2010 z državami članicami razpravljale o konceptu za pripravo osnutka direktive. Komisija si je pri pripravi tega predloga pomagala tudi:

- z delom konzorcija JEC in njegovo študijo „Od izvora do vozila“⁴,
- z Brandtovo študijo o naravnem bitumnu⁵,
- z Brandtovo študijo o naftnem skrilavcu⁶,
- s študijo Mednarodne sveta za čisti prevoz (v nadaljnjem besedilu: ICCT) o drugih vrstah surove nafte⁷.

Delo dr. Brandta je bilo obravnavano v okviru zunanega strokovnega pregleda, o njegovih ugotovitvah so razpravljali deležniki na javni razpravi 27. maja 2011⁸. Tudi delo organizacije ICCT je bilo predmet zunanega strokovnega pregleda, o njegovih ugotovitvah so razpravljali deležniki na javni razpravi 20. februarja 2014⁹.

Po neuspešnih razpravah z Odborom za gorivo glede osnutka direktive¹⁰, s katero bi se harmonizirala metoda izračuna emisij toplogrednih plinov iz goriv nebiološkega izvora in električne energije v cestnih vozilih, je Komisija leta 2013 pripravila oceno učinka, da bi ocenila vse predlagane izvedbene možnosti. Pristop, na katerem je temeljila ta ocena, je bil predstavljen na dveh delavnicah za deležnike, ki sta potekali 20. decembra 2012 in 15. aprila 2013¹¹.

Komisija se je poskušala hkrati prepričati, ali je industrija zahtevala oblikovanje pravil za dobavitelje, ki bi lahko cilj zmanjšanja dosegli skupaj. Kljub številnim vprašanjem, zastavljenim industriji v zvezi s tem, odgovorov ni prejela. Zato je sklenila, da za zdaj ni potrebnih posebnih pravil, razen harmoniziranih opredelitev pojmov in mehanizmov poročanja.

³ <https://circabc.europa.eu/faces/jsp/extension/wai/navigation/container.jsp> za vprašanja in odgovore.

⁴ Konzorcij JEC sestavljajo JRC, EUCAR in CONCAWE. Pri tem delu sodelujejo torej Komisija, avtomobilska industrija EU in naftna industrija. http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

⁵ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>.

⁶ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9ab55170-dc88-4dcb-b2d6-e7e7ba59d8c3>.

⁷ Mednarodni svet za čisti prevoz („International Council on Clean Transportation – ICCT“).

⁸ <https://circabc.europa.eu/w/browse/49f63fd8-7e27-4cf7-8790-3410ee8d308e>.

⁹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/9e51b066-9394-4821-a1e2-ff611ab22a2d>.

¹⁰ <https://circabc.europa.eu/w/browse/75e69e4c-ded2-418c-a6e6-ee3fa3a93c6c>.

¹¹ <http://ec.europa.eu/transparency/regcomitology/index.cfm>.

¹¹ <https://circabc.europa.eu/w/browse/6893ba02-aaed-40a7-bf0d-f5affc85a619>.

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Glavne značilnosti osnutka direktive v zvezi z metodo izračuna emisij toplogrednih plinov goriv in druge energije iz nebioloških virov so:

- uporaba povprečne privzete vrednosti, ki pomeni intenzivnost toplogrednih plinov na enoto na vrsto goriva,
- harmonizirano letno poročanje dobaviteljev državam članicam in poročanje držav članic Komisiji, ki sta potrebni za spremljanje zmanjševanja emisij toplogrednih plinov v Uniji in prilagoditev metod izračuna tehničnemu in znanstvenemu napredku.

Razvoj izbrane metode izračuna in zahteve za poročanje

Delo, na katerem je temeljila ocena učinka, se je osredotočalo na analizo natančnosti ovrednotenih metod izračuna toplogrednih plinov ter s tem povezanih stroškov uskladitve in upravnega bremena, ki bi nastali dobaviteljem in državam članicam zaradi upoštevanja člena 7a Direktive 98/70/ES.

Nenatančno poročanje spodkopava doseganje cilja zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov, ki ga določa direktiva o kakovosti goriva, in nepošteno vpliva na način porazdelitve prizadevanj med dobavitelji goriva. Natančnost metode izračuna je odvisna od izbrane metode in natančnosti osnovnih podatkov. Metode, ki temeljijo na višjih stopnjah razločevanja surovin, so dale natančnejše rezultate. Natančnost sporočenih podatkov je tudi tesno povezana z informacijami o emisijah, ki nastanejo pri procesu ekstrakcije in predelavi surovin (v nadaljnjem besedilu: primarne emisije). Podatki¹², ki so podlaga za vrednosti, vključene v osnutek ukrepa, o katerem je potekala razprava v Odboru za kakovost goriva, temeljijo na prostovoljnem poročanju združenja proizvajalcev nafte in plina ter pomenijo manj kot polovico surove nafte, rafinirane v Uniji, in ne zagotavljajo informacij o uvoženih proizvodih. Najnovejše študije in podatki o surovinah, uporabljenih za proizvodnjo 60 %¹³ do 90 %⁷ fosilnih goriv, porabljenih v Uniji, kažejo, da so povprečne emisije v življenjskem ciklu za približno 5 % višje, kot kažejo podatki, predloženi Odboru za kakovost goriva v predlogu iz leta 2011. To je mogoče pripisati večinoma znatno višjim in zelo različnim primarnim emisijam ogljika iz fosilnih goriv. Precejšnje razlike so v primarni intenzivnosti toplogrednih plinov konvencionalnih surovin in pri nekonvencionalnih virih nafte s pogosto višjo intenzivnostjo toplogrednih plinov. S harmoniziranim sporočanjem podatkov se bo zato izboljšala natančnost sporočenih emisij.

Natančnost metode izračuna je močno povezana z deležem visoke intenzivnosti surovin, uporabljenih pri proizvodnji goriva. Zato je treba harmonizirati poročanje o izvoru¹⁴ in kraju

¹² http://iet.jrc.ec.europa.eu/about-jec/sites/about-jec/files/documents/report_2013/wtt_report_v4_july_2013_final.pdf.

¹³ http://www.nrcan.gc.ca/sites/www.nrcan.gc.ca/files/energy/pdf/EU_FQD_Study_Final_Report.pdf.

¹⁴ Izvor je opredeljen kot trgovsko ime surovine. Informacije o surovi nafti se zdaj sporočajo v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2964/95 in se ob četrtrletju v skladu s strogimi ukrepi za varstvo zaupnosti predložijo Komisiji brez navedbe trgovskega imena. Zahteva se neopisno poročanje o „označbi“. Trgovsko ime je natančnejši opis, ki je tudi bolj splošno priznано in ga je mogoče preprosteje povezati z emisijami toplogrednih plinov. Zato bo seznam trgovskih imen za splošno uporabljene vrste surove nafte natančneje določen v izvedbenem ukrepu.

nakupa¹⁵ goriva. Vendar mora biti takšno poročanje skladno z veljavno zakonodajo Unije o registraciji za uvoz in nabavo surove nafte v EU¹⁶.

Glede na analizo, ki je podlaga tega predloga, se je pri vseh obravnavanih metodah izračuna skupni dodatni strošek na liter goriva gibal med 0,03 centa in 0,04 centa. Največje povišanje je bilo ugotovljeno v primeru, ko je za dobavitelje veljala obveznost poročanja vrednosti emisij toplogrednih plinov na podlagi emisij, specifičnih za dobavitelja, ali povprečnih emisij Unije za posamezno uporabljeno surovino, ne pa na podlagi povprečja Unije na vrsto goriva za vse surovine. To kaže, da najboljša možnost ne sme biti zahteva, da dobavitelji sporočajo vrednosti toplogrednih plinov, specifične za surovino. Zato predlagana metodologija od dobaviteljev zahteva, da sporočajo povprečno intenzivnost emisij toplogrednih plinov Unije na posamezno gorivo.

Člen 7a(4) Direktive 98/70/ES določa, da lahko skupine dobaviteljev obveznost 6-odstotnega zmanjšanja izpolnijo skupaj, če to želijo, člen 7a(5)(c) Direktive 98/70/ES pa za uveljavitev tega dopušča „vsa potrebna pravila“. Zato je treba za lažjo uporabo skupnega sistema poročanja za dobavitelje iz različnih držav članic, ki so se dogovorili za skupno poročanje, harmonizirati opredelitev naslednjih pojmov: identifikacija dobavitelja, količina goriva ali energije, vrsta goriva ali energije, kraj nakupa in izvor goriva ali energije, dane na trg. Da se pri čezmejnem skupnem poročanju dobaviteljev preveri, da ni prišlo do dvojnega upoštevanja, je smiselno harmonizirati poročanje držav članic Komisiji tako, da bodo lahko zahtevane informacije v zvezi s posameznim dobaviteljem, ki je del skupine dveh ali več dobaviteljev iz ene ali več držav članic, dostopne vsem zadevnim organom držav članic.

Če se poročanje izvede v skladu z zahtevami iz Priloge IV, je smiselno, da države članice dobaviteljem dovolijo, da pri poročanju uporabijo podatke, zbrane v skladu z drugo zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, s čimer bi se zmanjšalo upravno breme. Taka zakonodaja Unije vključuje, vendar ni omejena na Uredbo Komisije (ES) št. 684/2009 z dne 24. julija 2009 o izvajanju Direktive Sveta 2008/118/ES v zvezi z računalniškimi postopki za gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine¹⁷, Uredbo Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti¹⁸, Uredbo (ES) št. 1099/2008 o statistiki energetike¹⁹, Direktivo 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES²⁰ ter njene poznejše izvedbene akte in Odločbo Komisije 2007/589/ES z dne 18. julija 2007 o določitvi smernic za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta²¹ ter Uredbo Sveta (ES) št. 2964/95 o uvedbi registracije za uvoz in nabavo surove nafte v Skupnosti.

¹⁵ Opremljen je kot država in naziv predelovalnega obrata. Države članice to informacijo že prejemajo v skladu z zakonodajo o carini. Zlasti člen 37 Uredbe (ES) št. 450/2008 dovoljuje, da se zahtevajo kakršne koli potrebne informacije v zvezi z državo izvora proizvoda. Izvor je opredeljen kot lokacija, kjer je bil proizvod nazadnje znatno obdelan ali predelan. Posebne opredelitve obdelave ali predelave v zvezi z gorivi so določene v Prilogi 14 in Prilogi 15 Uredbe Komisije 2454/93.

¹⁶ Uredba Sveta (ES) št. 2964/95 o uvedbi registracije za uvoz in nabavo surove nafte v Skupnosti (UL L 310, 22.12.1995, str. 5).

¹⁷ UL L 197, 29.7.2009, str. 24.

¹⁸ UL L 253, 11.10.1993, str. 1.

¹⁹ UL L 304, 14.11.2008, str. 1.

²⁰ UL L 140, 5.6.2009, str. 16.

²¹ UL L 229, 31.8.2007, str. 1.

Finančni vplivi

V oceni učinka je bila obravnavana tudi konkurenčnost industrije Unije. Zdi se, da ni pričakovati znatnih vplivov na podjetja (vključno z rafinerijami). To izhaja iz dejstva, da so pričakovana povišanja cene na črpalkah zanemarljiva, glede na oceno učinka pa se lahko pričakuje, da bodo skoraj vsi ti stroški preneseni.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o določitvi metod izračuna in zahtev za poročanje v skladu z Direktivo 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 98/70/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 1998 o kakovosti motornega bencina in dizelskega goriva ter spremembi Direktive 93/12/EGS²², zlasti ob upoštevanju člena 7c(5) Direktive,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Metoda izračuna emisij toplogrednih plinov goriv in druge energije iz nebioloških virov, ki jo je treba uvesti v skladu s členom 7a(5) Direktive 98/70/ES, bi morala zagotoviti dovolj natančno poročanje, da bi lahko Komisija kritično ocenila uspešnost dobaviteljev goriva pri izpolnjevanju njihovih obveznosti v skladu s členom 7a(2) Direktive 98/70/ES. Metoda izračuna bi morala zagotoviti natančnost merjenja in pri tem upoštevati zapletenost s tem povezanih upravnih zahtev. Hkrati bi morala spodbujati dobavitelje, naj zmanjšajo intenzivnost toplogrednih plinov goriva, ki ga dobavljajo. Skrbno bi bilo treba premisliti o vplivu metodologije na rafinerije v Uniji. Zato bi morala metoda izračuna temeljiti na povprečni intenzivnosti toplogrednih plinov, ki pomeni panožno povprečno vrednost, značilno za posamezni vir goriva (v nadaljnjem besedilu: povprečne privzete vrednosti). Prednost tega je zmanjšanje upravnega bremena za dobavitelje in države članice. Predlagana metodologija tudi ne bi smela zahtevati razlikovanja intenzivnosti toplogrednih plinov goriva na podlagi vira surovine, saj bi to vplivalo na tekoče naložbe v nekaterih rafinerijah v Uniji.
- (2) Zahteve za poročanje za dobavitelje goriva, ki so mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v Priporočilu Komisije 2003/61, bi bilo treba v smislu člena 7a(1) Direktive 98/70/ES čim bolj zmanjšati. Tudi od uvoznikov bencina in dizelskega goriva, rafiniranega zunaj EU, se ne bi smele zahtevati podrobne informacije o virih surove nafte, uporabljene pri proizvodnji navedenega goriva, saj morda te informacije niso na voljo ali jih je težko pridobiti.
- (3) Za spodbujanje nadaljnega zmanjševanja emisij toplogrednih plinov bi bilo treba v izračun emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu vključiti prihranke, ki se uveljavljajo zaradi zmanjšanj primarnih emisij, vključno s sežigom in izpustom.

²² UL L 350, 28.12.1998, str. 58.

Zaradi lažjega uveljavljanja prihrankov primarnih emisij bi bilo treba dobaviteljem goriva dovoliti, da za izračun in potrditev zmanjšanja emisij uporabijo različne sisteme emisij. Upravičeni bi morali biti samo projekti zmanjšanja primarnih emisij, ki so se začeli izvajati po datumu določitve izhodišča iz člena 7a(5)(b), tj. 1. januarja 2011.

- (4) Ponderirane povprečne privzete vrednosti toplogrednih plinov pomenijo preprosto metodo, s katero lahko dobavitelji goriva določijo vsebnost toplogrednih plinov v gorivu, ki ga dobavljajo. Te vrednosti, ki predstavljajo vrste surove nafte v EU, so med drugim navedene v poročilu „Od vira do porabnika“ (4. različica), ki ga je pripravil konzorcij JEC, študijah dr. A. Brandta o naravnem bitumnu in naftnem skrilavcu, ki jih je naročila Komisija, ter delu o primarnih emisijah v okviru „ocenjevanja emisij toplogrednih plinov pri proizvodnji nafte“ v povezavi s surovo nafto, porabljeno v EU, ki ga je za Komisijo opravil ICCT.
- (5) Zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, ki so povezana s primarnimi emisijami nafte in plina, bi bilo treba oceniti in potrditi v skladu z načeli in standardi, določenimi z mednarodnimi standardi, zlasti ISO 14064, ISO 14065 in ISO 14066.
- (6) Člen 7a(5)(b) Direktive 98/70/ES zahteva uvedbo metodologije za določitev agregirane intenzivnosti toplogrednih plinov goriv nebiološkega izvora, porabljenih v Uniji leta 2010 (v nadaljnjem besedilu: izhodiščni standard za goriva). Izhodiščni standard bi moral temeljiti na količinah dizelskega goriva, bencina, necestnega plinskega olja, utekočinjenega naftnega plina in stisnjenega zemeljskega plina z uporabo podatkov, uradno predloženih na podlagi okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: UNFCCC) leta 2010. Izhodiščni standard za goriva ne bi smel biti primerjalno fosilno gorivo, ki se uporablja za izračun prihrankov toplogrednih plinov zaradi uporabe biogoriv, ampak bi moral ostati takšen, kot je določen v Prilogi IV k Direktivi 98/70/ES.
- (7) Ker se sestava ustrezne mešanice fosilnih goriv iz leta v leto le malo spreminja, so tudi spremembe skupne intenzivnosti toplogrednih plinov fosilnih goriv iz leta v leto majhne. Zato je smiselno, da izhodiščni standard za goriva temelji na podatkih o povprečni porabi v Uniji za leto 2010, ki so jih države članice predložile v okviru UNFCCC.
- (8) Izhodiščni standard za goriva za leto 2010 naj bi pomenil povprečno intenzivnost primarnih emisij toplogrednih plinov in povprečno intenzivnost toplogrednih plinov v kompleksnih rafinerijah za fosilna goriva. Izhodiščni standard za goriva bi moral biti zato izračunan na podlagi ustreznih privzetih vrednosti za goriva. Vrednost emisij izhodiščnega standarda za goriva se ne bi smela spremeniti do leta 2020, da bi bila dobaviteljem goriv zagotovljena regulativna varnost glede njihovih obveznosti zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov goriv, ki jih dobavljajo.
- (9) Člen 7a(5)(d) Direktive 98/70/ES določa, da je treba sprejeti metodologijo izračuna prispevka električnih cestnih vozil. Na podlagi navedenega člena bi morala biti metodologija skladna s členom 3(4) Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in

Sveta²³. Za zagotovitev te skladnosti bi se moral isti prilagoditveni faktor uporabiti tudi za učinkovitost pogskega sistema.

- (10) Podatke o električni energiji, dobavljeni za uporabo v cestnem prometu, lahko dobavitelji predložijo državam članicam v skladu s členom 7a(1) Direktive 98/70/ES v okviru letnih poročil. Da bi se znižali upravni stroški, je smiselno, da se za potrebe poročanja dobaviteljev vzpostavi metodologija na podlagi ocene namesto na podlagi dejanskega merjenja porabe električne energije v električnem cestnem vozilu ali motornem kolesu.
- (11) Smiselno je vključiti podroben pristop za oceno količine in intenzivnosti toplogrednih plinov biogoriv v primeru hkratne predelave biogoriva in fosilnega goriva med istim procesom. Ker dobljene količine biogoriva ni mogoče izmeriti, na primer med soobdelavo rastlinskih olj in fosilnega goriva z vodikom, je potrebna posebna metoda. Člen 7d(1) Direktive 98/70/ES določa, da morajo biti emisije toplogrednih plinov v življenjskem ciklu za namene člena 7a in člena 7b(2) navedene direktive izračunane z isto metodologijo. Zato je certificiranje emisij toplogrednih plinov s priznanimi prostovoljnimi sistemi veljavno za namene člena 7a, pa tudi člena 7b(2) Direktive 98/70/ES.
- (12) Zahtevano poročanje dobaviteljev, določeno v členu 7a(1) Direktive 98/70/ES, bi bilo treba dopolniti s harmonizirano obliko in opredelitvami podatkov, ki jih je treba predložiti. Harmonizacija opredelitev podatkov je potrebna zaradi pravilnega izračuna intenzivnosti toplogrednih plinov, povezanega z obveznostmi poročanja posameznega dobavitelja, saj so podatki ključni vložek v metodo, harmonizirano v skladu s členom 7a(5)(a) Direktive 98/70/ES. Ti podatki vključujejo identifikacijo dobavitelja ter količino goriva ali energije in vrsto goriva ali energije, dane na trg.
- (13) Zahtevano poročanje dobaviteljev iz člena 7a(1) Direktive 98/70/ES bi bilo treba dopolniti s harmoniziranimi zahtevami za poročanje, poročevalno obliko in opredelitvami pojmov za državo članico, ki poroča Komisiji o učinku toplogrednih plinov goriv, porabljenih v Uniji. Te zahteve za poročanje bodo zlasti omogočile posodobitev primerjalnega fosilnega goriva, opisanega v točki 19 dela C Priloge IV k Direktivi 98/70/ES in točki 19 dela C Priloge V k Direktivi 2009/28/ES, olajšale poročanje, zahtevano na podlagi člena 8(3) in člena 9(2) Direktive 98/70/ES, ter olajšale prilagajanje metode izračuna tehničnemu in znanstvenemu napredku, da se zagotovi izpolnitev njegovega predvidenega namena. Ti podatki vključujejo količino goriva ali energije, dane na trg, vrsto goriva ali energije, kraj nakupa in izvor goriva ali energije, dane na trg.
- (14) Če se poročanje izvede v skladu z zahtevami iz Priloge IV in opredelitvami iz prilog I in III, je smiselno, da države članice dobaviteljem dovolijo izpolnitev zahtev za poročanje, kjer uporabijo enakovredne podatke, zbrane v skladu z drugo zakonodajo Unije ali nacionalno zakonodajo, da se tako zmanjša upravno breme.
- (15) Da bi se skupinam dobaviteljev olajšalo poročanje v skladu s členom 7a(4) Direktive 98/70/ES, člen 7a(5)(c) navedene direktive dopušča določitev vseh potrebnih pravil. Zaželeno je olajšati takšno poročanje, da se preprečijo motnje

²³ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

fizičnega prenosa goriva, saj dajejo različni dobavitelji na trg različna goriva v različnih deležih in bi zato morda morali uvesti različne ravni virov, da bi lahko izpolnili cilj zmanjšanja toplogrednih plinov. Zato je treba harmonizirati opredelitve naslednjih pojmov: identifikacija dobavitelja, količina goriva ali energije, dane na trg, vrsta goriva ali energije, kraj nakupa in izvor goriva ali energije, dane na trg. Da se pri čezmejnem skupnem poročanju dobaviteljev prepreči dvojno upoštevanje, je smiselno harmonizirati poročanje držav članic Komisiji tako, da bodo lahko zahtevane informacije v zvezi s posameznim dobaviteljem, ki je del skupine dveh ali več dobaviteljev iz ene ali več držav članic, dostopne vsem zadevnim organom držav članic.

- (16) Na podlagi člena 8(3) Direktive 98/70/ES morajo države članice predložiti letno poročilo s podatki o kakovosti nacionalnih goriv za predhodno leto v skladu z obliko, določeno v Odločbi Komisije 2002/159/ES z dne 18. februarja 2002²⁴. Zaradi učinkovitosti in harmonizacije bi bilo treba pojasniti, katere informacije v okviru obveznosti poročanja o podatkih glede kakovosti goriv iz člena 8 Direktive 98/70/ES bi morale biti vključene v poročilo, treba pa bilo tudi določiti obliko za predložitev podatkov dobaviteljev in držav članic, da bodo zajete spremembe Direktive 98/70/ES, ki jih uvaja Direktiva 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁵, in poznejše dodatne zahteve za poročanje za države članice.
- (17) Komisija je 23. februarja 2012 predložila osnutek ukrepa Odboru, ustanovljenemu z Direktivo 98/70/ES. Odbor ni mogel sprejeti mnenja s potrebno kvalificirano večino, zato je smiselno, da Komisija v skladu s členom 5a(4) Sklepa Sveta 2006/512/ES predloži predlog Svetu –

²⁴ Odločba Komisije 2002/159/ES z dne 18. februarja 2002 o skupnem formatu za predložitev povzetkov podatkov o kakovosti nacionalnega goriva (UL L 53, 23.2.2002, str. 30).

²⁵ Direktiva 2009/30/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spremembah Direktive 98/70/ES glede specifikacij motornega bencina, dizelskega goriva in plinskega olja ter o uvedbi mehanizma za spremljanje in zmanjševanje emisij toplogrednih plinov ter o spremembi Direktive Sveta 1999/32/ES glede specifikacij goriva, ki ga uporabljajo plovila za plovbo po celinskih plovnih poteh, in o razveljavitvi Direktive 93/12/EGS (UL L 140, 5.6.2009, str. 88).

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za goriva, ki se uporabljajo za pogon cestnih vozil in necestnih premičnih strojev (vključno s plovili za plovbo po celinskih plovnih poteh, ko niso na morju), kmetijskih in gozdarskih traktorjev ter plovil za rekreacijo, ko niso na morju, ter za električno energijo za uporabo v cestnih vozilih.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene te direktive se poleg opredelitev pojmov iz Direktive 98/70/ES uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „primarne emisije“ pomenijo vse emisije toplogrednih plinov, ki nastanejo pred dostavo surovin v rafinerijo ali predelovalni obrat, v katerem je bilo proizvedeno gorivo, kot je določeno v Prilogi I;
- (2) „surovina naravnega bitumna“ pomeni kateri koli vir rafinerijskih surovin,
 - katerega gostota Ameriškega inštituta za nafto (v nadaljnjem besedilu: gostota API) je največ 10 stopinj, kadar je v obliki bazena na kraju pridobivanja, kot je navedena v preskusni metodi Ameriškega združenja za testiranje in materiale (ASTM)²⁶ D287;
 - katerega letna povprečna viskoznost pri temperaturi bazena je višja kot viskoznost, izračunana z enačbo: viskoznost (cP) = 518,98e-0.038T; pri čemer je T temperatura v stopinjah Celzija;
 - ki ustreza opredelitvi katranskega peska iz oznake kombinirane nomenklature KN 2714, kakor je opisano v Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87²⁷, in
 - kadar se vir surovin pridobiva z rudarjenjem ali toplotnim gravitacijskim odvodnjavanjem, pri čemer se toplotna energija pridobiva večinoma iz drugih virov in ne iz virov surovin;
- (3) „surovina naftnega skrilavca“ pomeni kateri koli rafinerijski vir surovin v obliki kamnine, ki vsebuje kerogen v trdnem stanju in ustreza opredelitvi naftnega skrilavca pod oznako KN 2714, kakor je opisano v Uredbi (EGS) št. 2658/87²⁷. Vir surovin se pridobiva z rudarjenjem ali toplotnim gravitacijskim odvodnjavanjem.

²⁶ Ameriško združenje za testiranje in materiale, <http://www.astm.org/index.shtml>.

²⁷ Uredba Sveta (EGS) št. 2658/87 z dne 23. julija 1987 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 256, 7.9.1987, str. 1).

- (4) „konvencionalna surova nafta“ pomeni kateri koli rafinerijski vir surovin z gostoto API, večjo od 10 stopinj, kadar je v obliki bazena na kraju izvora in je izmerjena v skladu s preskusno metodo ASTM D287 ter ne ustreza opredelitvi pod oznako KN 2714, kakor je opisano v Uredbi (EGS) št. 2658/87²⁷.

Člen 3

Metodologija izračuna intenzivnosti toplogrednih plinov dobavljenih goriv in energije, ki niso biogoriva, in poročanje dobaviteljev goriv

1. Za namene člena 7a(2) države članice zagotovijo, da dobavitelji goriv za določitev intenzivnosti toplogrednih plinov dobavljenih goriv uporabljajo metodologijo, določeno v Prilogi I.
2. Za namene drugega pododstavka člena 7a(1) in člena 7a(2) Direktive 98/70/ES države članice od dobaviteljev zahtevajo, da pri sporočanju podatkov uporabijo opredelitve pojmov in metodologijo izračuna iz Priloge I k tej direktivi. Podatki se sporočajo letno z uporabo predloge iz Priloge IV k tej direktivi.
3. Države članice uporabijo poenostavljeno metodologijo iz Priloge I k tej direktivi za dobavitelje goriv, ki so mala in srednja podjetja.

Člen 4

Izračun izhodiščnega standarda za goriva in zmanjšanja intenzivnosti toplogrednih plinov

Za namene preverjanja izpolnjevanja obveznosti dobaviteljev goriva iz člena 7a(2) Direktive 98/70/ES države članice od dobaviteljev zahtevajo, da doseženo zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v življenjskem ciklu goriv in električne energije primerjajo z izhodiščnim standardom za goriva iz Priloge II k tej direktivi.

Člen 5

Poročanje držav članic

1. Kadar države članice predložijo poročila Komisiji v skladu s členom 8(3) Direktive 98/70/ES, Komisiji posredujejo podatke o skladnosti s členom 7a navedene direktive, kot je opredeljeno v Prilogi III k tej direktivi.
2. Države članice za predložitev podatkov iz Priloge III k tej direktivi uporabijo orodja ReportNet Evropske agencije za okolje, ki so zagotovljena v skladu z Uredbo (ES) št. 401/2009²⁸. Države članice podatke elektronsko prenesejo v osrednjo zbirko

²⁸ Uredba (ES) št. 401/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o Evropski agenciji za okolje in Evropskem okoljskem informacijskem in opazovalnem omrežju (UL L 126, 21.5.2009, str. 13).

podatkov, ki jo upravlja Evropska agencija za okolje, pri čemer uporabijo predlogo, ki je pripravljena na podlagi Priloge IV in je določena v njej.

3. Podatki se posredujejo letno v obliki, predpisani v Prilogi IV. Države članice sporočijo Komisiji datum prenosa in ime kontaktne osebe pristojnega organa, odgovornega za preverjanje in sporočanje podatkov Komisiji.

Člen 6

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih za kršitve nacionalnih predpisov, sprejetih v skladu s to direktivo, in sprejmejo vse potrebne ukrepe, da zagotovijo njihovo izvajanje. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo obvestijo o navedenih določbah najpozneje [dvanajst mesecev po sprejetju] in ji nemudoma sporočijo vse naknadne spremembe, ki vplivajo nanje.

Člen 7

Prenos

1. Države članice najpozneje [dvanajst mesecev po sprejetju] sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Besedila navedenih predpisov takoj sporočijo Komisiji.
2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način tega sklicevanja določijo države članice.
3. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 8

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 9

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

*Za Svet
Predsednik*